

FILOZOFICKÁ FAKULTA Univerzita Karlova

Posudek oponenta   bakalářské práce z Historie

Autor: Milan Fořtík

Název práce a bibliografické údaje: *Operace Percentage*, FF UK, Praha 2021

Autor posudku: Mgr. Otmar Beneš

A) Posouzení obsahu

Definice cílů práce, stanovení výzkumných otázek	velmi dobře
Metodologie práce	dobře
Koncepce a struktura práce	velmi dobře
Práce s prameny	výborně
Schopnost analýzy, interpretace a kritického myšlení	výborně
Invenčnost a původnost	velmi dobře

Pokud je potřeba, zejména v případě hodnocení „neprospěl“ doplňte hodnocení psaným komentářem:

Klikněte sem a zadejte text.

B) Posouzení formálních náležitostí

Seznam pramenů a literatury, práce s literaturou	výborně
Poznámkový aparát	velmi dobře
Formální struktura práce	velmi dobře
Stylistická a jazyková úroveň	velmi dobře
Přílohy (pokud jsou)	velmi dobře

Pokud je potřeba, zejména v případě hodnocení „neprospěl“ doplňte hodnocení psaným komentářem:

Klikněte sem a zadejte text.

C) Celkové zhodnocení

1) Celkové shrnutí (povinné, alespoň 500 znaků)

Kolega Fořtík si pro svoji bakalářskou práci vybral dílčí kapitolu z mnohem většího a známějšího celku dějin domácího odboje a dějin parašutistických výsadků na území Protektorátu, kapitolu opomíjenou a dosud špatně interpretovanou – operaci Percentage a jejího jediného protagonistu v osobě Františka Pavelky.

Takto dobře zvolené téma se však rozhodl zpracovat velmi konvenčními prostředky, které už samy o sobě úroveň práce zprůměrnují nebo oslabují. Myslím tím zejména metodologii, kterou omezil na jedno jediné vyjádření o „*heuristice dochovaných a dostupných archivních pramenů a kritické analýze odborné literatury*“ a toho se i pevně držel; výsledný text má proto i přes nesporné analytické kvality čistokrevně pozitivistický charakter a místy uhýbá do obecně známých příčinných souvislostí moderních českých dějin, které mají s ohledem na úzce vymezené téma možná až nadbytečný rozsah (viz. pasáže o Mnichovské dohodě a průběhu druhé heydrichiády). Naopak popis celé první vlny výsadkových operací je ve 3. kapitole dobře kontextuálně zpracován a zpřehledňuje jejich význam i důsledky.

Autorovi se o Františkovi Pavelkovi a jeho poslání podařilo nashromáždit množství pramenů z několika archivů a zároveň zmínky v odborné literatuře i širokém výběru regionálního tisku. Vše v míře, která zcela dostatečně naplňuje nároky historiografické bakalářské práce. Úvodní analýza, která mapuje dosavadní mylný pohled historiků na Pavelkovu dějinnou úlohu a která zároveň vysvětluje atraktivitu zvoleného tématu, je fakticky přínosná a představuje jednu z nejsilnějších stránek práce.

Osobně mě však mrzí, že k následnému zpracování nepřistoupil zcela jiným způsobem – nabízí se např. komparace nebo diskurzivní analýza. Výrazněji ho omlouvá právě dosavadní dezinterpretace a neoprávněné opomíjení Pavelkova případu, který si proto zasloužil samostatné zpracování.

Na co narážím: v textu se mnohonásobně setkáváme se srovnáním Pavelky a trojice Gerik-Čurda-Kindl. Kvůli extrémním podmínkám protektorátního území se chování jednotlivých parašutistů pohybovalo na skutečně široké škále – od nejvyšší oběti a příkladného hrdinství až po zavrženíhodnou zradu a přechod k nepříteli. Jedinců druhého typu byla však

FILOZOFICKÁ FAKULTA Univerzita Karlova

výrazná menšina. Je proto škoda, že autor na tento aspekt nesoustředil mnohem důrazněji svůj zájem: mohl např. podat zajímavou textovou analýzu toho, zda zmiňování přední historikové během komunistického režimu záměrně a až zbytečně nevyvažovali význam úspěšných západních parašutistů těmi neúspěšnými či zrádnými proto, aby se pokusili devalvovat celkový historicko-válečný přínos londýnského exilu. I to mohlo být totiž pravým důvodem, proč po povrchním výzkumu a ledabylém překladu pramenů Františka Pavelku s vděčností přiřadili mezi popsanou trojici zrádců.

Až na výše zmiňovanou absenci metodologie práce v zásadě splňuje formální náležitosti. Dobře a plynule se čte, ačkoliv trpí jistým počtem překlepů, pravopisných chyb a místy i nedopsanými slovy. Chybí stránkování. Ze stylistického hlediska mi činil potíže občasný přechod z minulého do přítomného času (např. Pavelka „bez vyžádaného postrčení klidně skáče“), který textu sice dodává na akčnosti, přiči se však obvyklým historiografickým zvyklostem jej používat. Grafická příloha je bohatá a rozsahem zcela vyčerpávající, obsahuje však některé fotografie o nízké digitální kvalitě a s deformacemi, což kazí její celkový dojem.

Celkově je třeba práci přese všechny zmíněné nedostatky hodnotit jako přínosnou a uspokojivě zacelující chyby předchozích výzkumů.

2) Případně navrhaná témata či otázky k obhajobě

Kolega Fořtík nezohledňuje v bakalářské práci dvě nové knihy Miloše Doležala, které vyšly loni a předloni a mají s tématem jeho práce užší souvislost: *Čurda z Hlíny* a *Do posledních sil*. Je-li s obsahy titulů alespoň rámcově obeznámen, vidí u nich případný vývoj oproti starší historické literatuře v interpretaci toho, na základě jakých motivací Čurda a další zrazovali?

3) Závěrečné doporučení

Práci **doporučuji** k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou **velmi dobře**.

V Praze, dne 29. ledna 2021

Podpis